

Valsts prezidentes runa Dziesmu svētku noslēguma koncertā Mežaparka Lielajā estrādē, 2001.gada 29.jūlijā

Publicēts pirms vairāk nekā 23 gadiem

Publicēts: 29.07.2001.

Augsti godātie Latvijas valsts un Rīgas pašvaldības vadītāji un darbinieki,

Jūsu ekselences ārvalstu vēstnieki, godātie ārvalstu viesi, mīļie koristi, diriģenti, virsdiriģenti, dziedātāji, spēlētāji, dancotāji, mīļie latvieši!

Sveiki svētkos!

Mēs esam sanākuši no malu malām, no Rīgas ielām un sētām, no vecpilsētas, no Pārdaugavas, no priekšpilsētām, no visiem Latvijas novadiem, no visām Latvijas malām mēs esam sanākuši, mēs esam kopā, mēs esam vienoti, mēs esam Latvijas tauta. Katrs no mums, kas šeit ir klāt, ir nācis tālu un garu ceļu.

Dzīvības ķēde, kas sniedzas atpakaļ ne tikai gadu simtos, bet arī gadu tūkstošos. Paaudžu paaudzēs dzīvības dzirkstele nodota tālāk, līdz nonākusi līdz mums kā dārgs mantojums, ko nesam sevī. Mēs esam maza, bet sīksta pārdzīvotāju tauta. Mēs esam stipri tādēļ, ka tik daudz ir bijis jāpārdzīvo. Mēs esam stipra tauta. Un gadu simteņos, ko esam pārdzīvojuši, ir bijis jābūvē pielāgoties un ir bijis jābūvē atrast atrisinājumus vissmagākajiem uzdevumiem. Mūsu senči vienmēr to ir pratuši. Viņi bija gudra tauta ar gudru padomiņu. Mēs esam viņu mantinieki, arī mēs esam gudri. Mēs esam gudra tauta ar gudru padomiņu.

Seno, tālo laiku mājās, pavardos, krāsmatās, kas bija palikušas pēc kariem, mēra, bada laikiem, ļaudis kopa un sargāja pavarda uguntiņu, un ap pavarda uguntiņu pulcējās ģimene, saime. Tur tika kopta valoda, tradīcijas, parašas, ticējumi. Tur kultūras uguntiņa, tur valodas uguntiņa tika nodota tālāk.

Mēs esam bagāta tauta, jo daudz esam saņēmuši mantojumā. Mēs esam skaista tauta, jo mantojums ir ticis gadu simtos un tūkstošos sijāts un vētīts. Ir tikai tas, kas par labu ticis atzīts. Arī mums ir savas sprieduma tiesības un spējas, mums ir tā izdevība un pienākums atsijāt no pagātnes to, kas mums derīgs, kas mums lieti noder, kas mūsu sirdīm patīk. Pagātne ir mums, lai mēs izvēlētos, kā viņu pārņemt, kā viņu pieņemt, kā viņu padarīt par savu.

Rīga ir mūsu pagātne, Rīga ir mūsu mantojums, Rīga arī ir mūsu nākotnes uzdevums. 800 gadu Rīgai – tie nav tikai sveši

iekarotāji. 800 gadu Rīga - tā ir pilsēta, kas radusies pirms dažas labas citas galvaspilsētas mūsu Eiropas kontinentā.

Mums Rīga ir galvaspilsēta, bet savos 800 gados šogad ir pirmā reize, kad Rīga svin savu simtgadi brīvā Latvijā zem sarkanbaltsarkana karoga. 800 gados Rīga pirmo reizi svin savu jubileju kā neatkarīgas Latvijas galvaspilsēta.

Mūsu Rīga nav gatava. Mūsu Rīga nekad nedrīkst būt gatava. Mūsu Latvija vēl nav gatava. Mēs viņu vēl veidojam un ceļam. Latvija arī nekad nedrīkst būt gatava. Mēs strādāsim pie savas valsts, lai varētu būt par savu valsti tikpat lepni kā par savu tautu.

Mēs esam stipra tauta! Sakiet, lūdzu, visi kopā – mēs esam stipri! Mēs esam diženi! Mēs esam raženi! Mēs esam skaisti! Mēs zinām, ko mēs gribam! Un ko mēs gribam, to mēs varam ! Ko mēs varam, to mēs darām!

Mēs iesim un darīsim visi, lai Latvija būtu skaista, lai Latvija būtu dižena, lai Latvija būtu varena, un ne tikai tauta, bet arī valsts! Un ne tikai hokeja spēlēs, bet varbūt arī Dziesmu svētkos mēs varētu teikt: Latvija, Latvija, Latvija!

Saistītas tēmas

[Vaira Viķe-Freiberga](#)

<https://www.president.lv/lv/jaunums/valsts-prezidentes-runa-dziesmu-svetku-nosleguma-konzerta-mezaparka-lielaja-estrade-2001gada-29julija>